

דליה לביא ואחותה היתה זו אחת מאותן תערובות מוצלחות, בהן אין אתה יודע במה להביט קודם: בקירות או בקהל. נקודת המשיכה העיקרית היתה דליה, הנראית כאן בחברת אחותה מיכל, בת 19.

8.000 ל"י רבות מהנשים בציוריו של מנחם גפן, בתערוכה שנפתחה במוצאי שבת האחרונה בגלריה צ'מרניסקי בתל-אביב, מזכירות, בקלסטרן לפחות את דליה לביא, כמו הדמויות בתמונה זו — שהן חלק מציור שערכו 8,000 ל"י.

דליה לביא לכל דורש

הצייר מנחם גפן, שזוף, לבוש חולי צת מלמלה לבנה, חליפון שחורה וחיכוך הידוע, לצידה של אחת ה"מבקרות בתערוכתו, אהרונה דיין. קיצונית נילי לימון, בת אלוף שרבורג, מוקה לימון

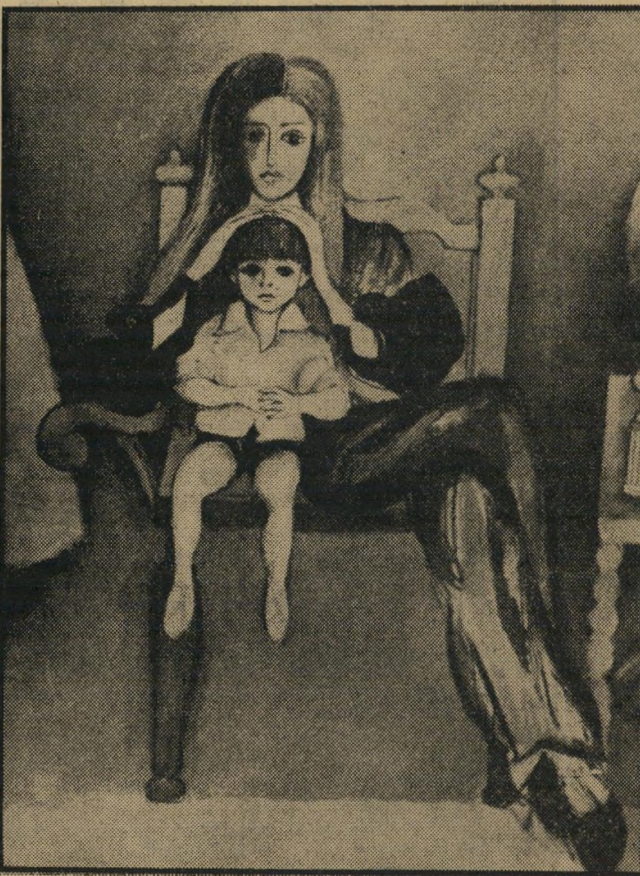
את דליה לביא? תמהו השמנא וה"סלחא איש באוזני רעהו, כשהם סרו קרים את הקירות בגלריה צ'מרניסקי בתל-אביב, עם פתיחת התערוכה של מנחם גפן במוצאי-שבת האחרונה.

הם התכוונו לדליה לביא שעל הקירות לא זו שבאלם, ברו שהסתובבה כאלם — אי אפשר היה לטעות. שיופה לאחור שבוע באילת, בשימלת מיירי בצבע בורדו רמגפי לק חומים, שיער שחור גולש על כתפיה ועיניה המפורסמות נוצצות, הסתובבה דליה בין האורחים, כשהיא מאפשרת לכל הרוצה להשתות את הציורית למקור.

היה מה להשוות: רבות מהתמונות בתערוכה היו וריאציות על הנושא דליה לביא. למרות שהצייר, יודע מנחם גפן לא הירבה להשתמש בה כדוגמנית, ניכר היה שהוא השתמש בה כמקור-השראה.

בתערוכה קודמת של מנחם גפן, בגלריה אוהנה בלונדון, למשל, נכחה לא אחת מאשר אוה גרדנר, ציירת חובבת בעצמה שסיפרה, מלאת התפעלות, כיצד ניסתה להעתיק ציור של מנחם במשך לילה שלם כן. כל זה טוב ויפה, אבל מה בדבר הפרנסה? זו, מסתבר, לקחה קצת בחסר הקהל התל-אביבי, שהירבה לסקור את התערוכה שבין הקירות, יותר מאשר אוה התלוייה על הקירות, לא הסתער על הציורים. מאחר שכל עם ישראל הכמים הם המתינו בכבלנות להזולת מחירים.

מה שלא הדאיג את גפן: "עד שלא התחלתי לצייר פורטרטים", אמר הוא, "לא התייחסו אלי באמון. מאז שהתחלתי לצייר את חנה רובינא וזה יצא דומה לה התחילו מאמינים שאני צייר."

צורת סלית. בתמונה משמאל: דליה וראובן בן השלוש — בנה מי בעלה ג'ון סאליבן, ממנו נתגרשה — כפי שצולמו באולם התערוכה בערב הפתיחה, דליה בשמלת מידי, ראובן במכנסי קורדרוי וזיקט. במציאות ובתמונה. בתמונה מימין — ציור של מנחם גפן ובו דליה, ארוכת שיער ורגליים, מסוככת בכפות ידיה על ראשו של בנה, כשהידיים מזכירות